TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 17. oktobrī*

Direktīva 2002/92/EK — Apdrošināšanas starpniecība — Apdrošināšanas sabiedrības vai tās darbinieka, par kura rīcību tā ir atbildīga, izslēgšana — Iespēja šim darbiniekam kā papilddarbību veikt apdrošināšanas starpniecības darbību — Profesionālās prasības

Lieta C-555/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 29. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 3. novembrī, tiesvedībā

***Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE) ,***

***Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE) ,***

***Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS) ,***

***Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA) ,***

***Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS)***

pret

***Ypourgos Anaptyxis ,***

***Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados .***

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 20. jūnija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – grieķu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE)*, *Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE)*, *Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS)*, *Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA)* un *Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS)* vārdā – *A. K. Sinis*, *dikigoros*,

— *Ypourgos Anaptyxis* vārdā – *N. Amiralis*, pārstāvis,

— *Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados* vārdā – *C. Theodorou* un *C. Synodinos*, *dikigoroi*,

— Grieķijas valdības vārdā – *M. Germani* un *F. Dedousi*, kā arī *G. Karipsiades* un *N. Amiralis*, pārstāvji,

— Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs* un *L. Van den Broeck*, pārstāves,

— Kipras valdības vārdā – *N. Kyriakou*, pārstāvis,

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer*, pārstāve,

— Eiropas Komisijas vārdā – *I. Zervas* un *K.-Ph. Wojcik*, kā arī *N. Yerrell*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2013. gada 12. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvas 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (OV 2003, L 9, 3. lpp.) 2. panta 3. punkta otro daļu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp vairākām apdrošināšanas starpniecības profesionāļu apvienībām, proti, *Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE)* (Grieķijas Apdrošināšanas profesionāļu savienība), *Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE)* (Atikas departamenta Apdrošināšanas aģentu apvienība), *Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS)* (Visgrieķijas Apdrošinātāju padomdevēju apvienība), *Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA)* (Grieķijas Apdrošināšanas brokeru savienība) un *Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS)* (Visgrieķijas Apdrošinātāju padomdevēju koordinatoru savienība, turpmāk tekstā – kopā sauktas "*EEAE* u.c.") un *Ypourgos Anaptyxis* (attīstības ministrs) un *Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados* (Grieķijas Apdrošinātāju apvienību federācija) par prasību atcelt daļā attīstības valsts sekretāra 2007. gada 8. augusta Lēmumu K3-8010, ar ko nosaka kārtību, lai apliecinātu apdrošināšanas starpnieku pieredzi, spējas un vispārējās, komerciālās un profesionālās zināšanas.

### Atbilstošās tiesību normas

*Savienības tiesības*

3 Direktīvas 2002/92 preambulas 6.–9. apsvērums ir izteikti šādi:

"(6) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem jāspēj izmantot Līgumā paredzēto uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību.

(7) Apdrošināšanas starpnieku nespēja brīvi veikt darbību visā Kopienā kavē apdrošināšanas vienotā tirgus pareizu darbību.

(8) Tādējādi, koordinējot valstu tiesību aktus par profesionālām prasībām un reģistrāciju attiecībā uz personām, kas sāk un veic apdrošināšanas starpniecības darbības, var veicināt gan finanšu pakalpojumu vienotā tirgus izveidi, gan klientu aizsardzības uzlabošanos šajā jomā.

(9) Apdrošināšanas pakalpojumus var izplatīt dažādas personas vai iestādes, piemēram, aģenti, brokeri un apdrošināšanas pakalpojumu operatori. Vienlīdzīga attieksme pret operatoriem, kā arī klientu aizsardzība nosaka vajadzību šo direktīvu attiecināt uz visām minētajām personām un iestādēm."

4 Direktīvas 2002/92 1. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbību sākšanu un veikšanu, ko īsteno fiziskas un juridiskas personas, kuras ir reģistrētas kādā dalībvalstī vai vēlas tajā reģistrēties."

5 Atbilstoši Direktīvas 2002/92 2. panta 3. un 5. punktam:

"Šajā direktīvā lietotas šādas definīcijas:

[..]

3) "apdrošināšanas starpniecība" ir darbības, ar kurām ievieš, piedāvā vai veic citus priekšdarbus pirms apdrošināšanas līgumu noslēgšanas, vai šādu līgumu noslēgšana, vai darbības, ar kurām palīdz šādu līgumu pārvaldībā un izpildē, jo īpaši prasības gadījumā.

Šādas darbības, ja tās veic apdrošināšanas sabiedrība vai apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, par kura rīcību atbildīga ir apdrošināšanas sabiedrība, neuzskata par apdrošināšanas starpniecību.

[..]

5) "apdrošināšanas starpnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sāk un veic apdrošināšanas starpniecību par atalgojumu."

6 Saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punktu:

"Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem ir jābūt starpnieka piederības dalībvalsts noteiktām zināšanām un prasmei.

Piederības dalībvalsts izvirzītās prasības attiecībā uz zināšanām un prasmi var koriģēt atbilstoši apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības darbībai un piedāvātajiem pakalpojumiem, īpaši, ja starpnieka pamatdarbs nav apdrošināšanas starpniecība. Šādos gadījumos minētais starpnieks apdrošināšanas starpniecības darbību var veikt tikai ar nosacījumu, ka apdrošināšanas starpnieks, kas atbilst šā panta nosacījumiem, vai apdrošināšanas sabiedrība uzņemas pilnu atbildību par tā rīcību.

[..]

Dalībvalstīm nav jāpiemēro prasība, kas minēta šā punkta pirmajā daļā, visām fiziskajām personām, kas strādā uzņēmējsabiedrībā un veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbību. Dalībvalstis nodrošina, ka pietiekami daudz darbiniek[u] no vadības struktūras šādās uzņēmējsabiedrībās, kas ir atbildīgas par starpniecību attiecībā uz apdrošināšanas pakalpojumiem, un visas citas personas, kuras ir tieši iesaistītas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecībā, ir ar zināšanām un prasmēm, kas vajadzīgas savu [to] pienākumu izpildei."

7 Šīs direktīvas 12. pantā ir uzskaitīta informācija, ko pirms apdrošināšanas līguma noslēgšanas un, nepieciešamības gadījumā, grozot vai atjaunojot to, apdrošināšanas starpnieks klientam sniedz – savu identitāti un adresi, reģistru, kurā tas iekļauts, un līdzekļus, ar kādiem var pārbaudīt, vai tas ir reģistrēts, kā arī informāciju par to, vai tam tieši vai netieši īpašumā ir vairāk nekā 10 % balsstiesību vai kapitāla attiecīgajā apdrošināšanas sabiedrībā.

*Grieķijas tiesības*

Prezidenta dekrēts 190/2006

8 Direktīvas 2002/92 noteikumi Grieķijas tiesībās ir transponēti ar Prezidenta dekrētu 190/2006, kura 2. panta 3. punkta pirmajā un otrajā daļā ir paredzēts:

"Ar "apdrošināšanas starpniecību" saprot jebkuru darbību, ar kuru ievieš, piedāvā vai veic priekšdarbus, lai noslēgtu apdrošināšanas līgumu, vai noslēdz šādu līgumu, vai darbības, ar kurām palīdz šādu līgumu pārvaldībā un izpildē, it īpaši, iestājoties apdrošināšanas gadījumam.

Šādas darbības, ja tās veic apdrošināšanas sabiedrība vai apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, kuru ar to saista darba līgums un par kura rīcību tā ir atbildīga, neuzskata par apdrošināšanas starpniecību [..]."

9 Prezidenta dekrēta 190/2006 4. pantā ir uzskaitīti dokumenti, kas jāiesniedz katram, kurš vēlas reģistrēties īpašajā reģistrā kā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieks. Atbilstīgi šī panta 1.A punkta e) apakšpunktam šādas reģistrācijas nolūkā tostarp ir jāiesniedz "dokumenti, kas pierāda, ka [ieinteresētajai personai] ir vispārējas, komerciālas vai profesionālas zināšanas".

Likums 3557/2007

10 Prezidenta dekrēts 190/2006 ir grozīts ar Likumu 3557/2007.

11 Ar Likuma 3557/2007 15. panta 2. punktu pēc Prezidenta dekrēta 190/2006 2. panta 3. punkta otrās daļas ir pievienota jauna daļa, kura ir izteikta šādi:

"Izņēmuma kārtā apdrošināšanas sabiedrības [darbinieks] iepriekšējās daļas nozīmē var veikt apdrošināšanas starpniecības darbības, uz viņu neattiecinot šī likuma noteikumus, ja viņa ikgadējie bruto ienākumi no šīm darbībām kopā nepārsniedz piecu tūkstošu euro (EUR 5000) summu."

12 Attiecībā uz Prezidenta dekrēta 190/2006 4. pantā minētajiem dokumentiem Likuma 3557/2007 11. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts:

"Ar attīstības ministra dekrētu, kas tiek pieņemts 30 dienu laikā kopš šī likuma publicēšanas, tiek precizēti dokumenti, kas pierāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieku, saistīto apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieku, apdrošināšanas sabiedrību darbinieku un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniecības sabiedrību darbinieku pretendentu vispārējās, komerciālās vai profesionālās zināšanas, kā arī gadījumi, kuros šīm personām ir papildizglītošanās pienākums."

2007. gada 8. augusta Lēmums K3-8010

13 2007. gada 8. augusta Lēmums K3-8010 tika pieņemts, par pamatu ņemot Likuma 3557/2007 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

14 Minētā lēmuma XI punktā ir paredzēts:

”Apdrošināšanas sabiedrības [darbinieks] var veikt apdrošināšanas starpniecības darbības bez pienākuma reģistrēties kompetentajā tirdzniecības palātā, ja viņa ikgadējie bruto ienākumi, ko viņš gūst no šīm darbībām komisijas maksas veidā, kopā nepārsniedz summu piecu tūkstošu euro (EUR 5000) apmērā.

Ja viņa ikgadējie bruto ienākumi no šīm darbībām pārsniedz norādīto summu, darbiniekam ir jāreģistrējas kompetentajā Tirdzniecības palātā saskaņā ar nosacījumiem, kas ir spēkā attiecībā uz apdrošināšanas starpniecības kategoriju, kura izraudzīta viņa reģistrācijai.

Apdrošināšanas [darbinieka] statuss nav savienojams ar apdrošināšanas konsultanta statusu.”

## Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

15 *EEAE* u.c. ir profesionālās apvienības, kuru mērķis ir aizstāvēt to biedru, kuri darbojas apdrošināšanas starpniecībā kā brīvās profesijas pārstāvji, nevis kā sabiedrības darbinieki, profesionālās un finanšu intereses. 2007. gada 29. oktobrī *EEAE* u.c. cēla prasību iesniedzējtiesā, lai daļā atceltu 2007. gada 8. augusta Lēmumu K3-8010. Ar šo prasību tās apstrīdēja šī lēmuma XI punkta atbilstību Direktīvai 2002/92, ciktāl ar to zināmos apstākļos direktīva netiek piemērota visiem apdrošināšanas sabiedrības darbiniekiem, kuri veic apdrošināšanas starpniecību bez šīs direktīvas 4. panta 1. punktā prasītajām kvalifikācijām.

16 Iesniedzējtiesa paužšaubas par prasības par 2007. gada 8. augusta Lēmuma K3-8010 XI punkta atcelšanu pamatotību. Kā uzskata šī tiesa, tā kā Grieķijas tiesiskais regulējums, to interpretējot atbilstīgi Direktīvai 2002/92, ļauj pārliecināties, ka par apdrošināšanas sabiedrības darbinieka, kurš kā papilddarbību veic starpniecības darbības, šo darbību mērķu labad veikto rīcību vienmēr ir atbildīga sabiedrība un tā tiek veikta šīs sabiedrības uzraudzībā, un šī sabiedrība viņam sniedz arī nepieciešamo izglītību, šajā direktīvā esošās prasības esot jāuzskata par izpildītām [un] niecīga nozīme esot saiknei, kāda pastāv starp attiecīgo darbinieku un viņa sabiedrību, darbiniekam īstenojot šo darbību.

17 Tomēr, ņemot vērā, ka kāda cita šīs tiesas palāta šķietami nepiekrita šādai nostājai, *Symvoulio tis Epikrateias* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [..] Direktīvas 2002/92 [..] [2.] panta 3. punkta otrā daļa [..] ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ļauj apdrošināšanas sabiedrības darbiniekam, kurš neatbilst [šīs] direktīvas 4. panta 1. punktā izvirzītajām prasībām, laiku pa laikam un ne kā profesionālo pamatdarbību veikt apdrošināšanas starpniecības darbības, arī ja šis darbinieks nav padotības attiecībās ar sabiedrību, precizējot, ka katrā ziņā pēdējā minētā uzrauga viņa darbības, vai arī [šī] direktīva pieļauj šādu darbību veikšanu tikai tad, ja tās tiek veiktas padotības attiecībās?”

## Par prejudiciālo jautājumu

18 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2002/92 2. panta 3. punkta otrās daļas un 4. panta 1. punkta noteikumi, aplūkojot tos kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka apdrošināšanas sabiedrības darbiniekam, kurš neatbilst šajā pēdējā minētajā normā izvirzītajām prasībām, kā papilddarbību un ne kā profesionālo pamatdarbību veikt apdrošināšanas starpniecības darbības, ja šis darbinieks nav padotības attiecībās ar sabiedrību, bet pēdējā minētā tomēr uzrauga viņa darbības.

19 *EEAE* u.c., kā arī Beļģijas un Austrijas valdības uzskata, ka Direktīvas 2002/92 2. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, kuram nav minētās direktīvas 4. panta 1. punktā paredzēto kvalifikāciju, nevar veikt apdrošināšanas starpniecības darbības kā papilddarbību. *Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados*, kā arī Grieķijas un Kipras valdības savukārt apgalvo, ka šāds darbinieks var veikt šādas darbības. Eiropas Komisija turpretī norāda, ka 2. panta 3. punkta otrā daļa attiecas uz darbībām, kuras veic apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, par kura rīcību ir atbildīga sabiedrība neatkarīgi no līguma veida, kas viņu saista ar šo sabiedrību.

20 Vispirms ir jāatgādina, ka no Direktīvas 2002/92 2. panta 3. punkta otrās daļas izriet, ka darbības, kuras atbilstīgi pirmajai daļai ir jākvalificē kā apdrošināšanas starpniecība, netiek uzskatītas par tādām, ja tās veic apdrošināšanas sabiedrība vai apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, par kura rīcību atbildīga ir apdrošināšanas sabiedrība.

21 Lai novērtētu šajā normā paredzētā izņēmuma tvērumu, ir jāatgādina, ka atbilstīgi Tiesas pastāvīgajai judikatūrai, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (skat. 2012. gada 19. jūlija spriedumu lietā C-33/11 *A*, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Kas attiecas uz 2. panta 3. punkta otrajā daļā izmantotajiem vārdiem, ir jākonstatē, ka apdrošināšanas sabiedrības darbinieka darbības ir izslēgtas no Direktīvas 2002/92 piemērojamības, tikai ja par viņa "rīcību atbildīga" ir šī sabiedrība.

23 Vārdi "par kura rīcību atbildīga" apdrošināšanas sabiedrība, kas izmantoti šajā normā, paredz ne tikai to, ka šai sabiedrībai var būt saistošas tās darbinieku, kuri rīkojas, kā to savu secinājumu 45. punktā precizējis ģenerāladvokāts, tās vārdā un interesēs, darbības, bet tas nozīmē arī to, ka pēdējai minētajai var tikt likts atbildēt par viņu darbībām.

24 Ja apdrošināšanas sabiedrības darbinieks veic apdrošināšanas starpniecības darbības ārpus padotības attiecībām, kas to saista ar šo sabiedrību, principā viņš ir jāuzskata par tādu, par kura rīcību nav atbildīga šī sabiedrība, un tādējādi par tādu, kurš pats rīkojas kā apdrošināšanas starpnieks Direktīvas 2002/92 2. panta 5. punkta izpratnē, un tādējādi viņam ir jāatbilst šīs direktīvas 4. pantā norādītajām prasībām. Apstāklis, ka apdrošināšanas sabiedrība uzrauga viņa darbības, nav pietiekams, lai atbrīvotu šo starpnieku no pienākuma atbilst šīm direktīvā paredzētajām profesionālajām prasībām.

25 Šāda interpretācija izriet ne tikai no Direktīvas 2002/92 formulējuma, bet arī no tās 2. panta 3. punkta otrās daļas mērķa, kā arī šīs direktīvas mērķiem kopumā.

26 Attiecībā uz šī panta 2. panta 3. punkta otrās daļas mērķi ir jākonstatē, ka tas paredz no šīs direktīvas piemērojamības izslēgt tikai apdrošināšanas darbības, kurās apdrošināšanas sabiedrības vai tās darbinieki piedāvā un pārdod pakalpojumus tieši klientiem, bet ne darbības, ar kurām šie pakalpojumi tiek piedāvāti, izmantojot starpniecību.

27 Kas attiecas uz Direktīvas 2002/92 mērķi kopumā, ir jāuzsver, ka pēdējai minētajai, kā tas ir norādīts tās preambulas 6.–8. apsvērumā, ir divkāršs mērķis, proti, pirmkārt, veicināt apdrošināšanas vienotā tirgus izveidi un raitu darbību, novēršot šķēršļus uzņēmējdarbības brīvībai un brīvai pakalpojumu sniegšanai, un, otrkārt, uzlabot patērētāju aizsardzību šajā jomā.

28 Ar interpretāciju, kas ļautu zināmai personu kategorijai piedāvāt starpniecības pakalpojumus, lai arī tās neatbilst Direktīvas 2002/92 4. panta 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem, tiktu apdraudēts šis divkāršais mērķis.

29 Pirmkārt, ja tiktu izmantota šāda Direktīvas 2002/92 interpretācija, tiktu radītas ievērojamas atšķirības starp starpniekiem, kuri darbojas vienotā apdrošināšanas tirgū, ciktāl starpnieki, kuri atbilst vai neatbilst šiem nosacījumiem, varētu veikt starpniecības darbības attiecībā uz tā paša veida

apdrošināšanas līgumiem. Turklāt šāda interpretācija būtu pretrunā mērķim, kāds tas izriet no Direktīvas 2002/92 preambulas 9. apsvēruma, nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi starp visu kategoriju apdrošināšanas starpniekiem.

30 Otrkārt, šāda interpretācija neļautu nodrošināt augstu patērētāju, proti, apdrošinājuma ņēmēju, aizsardzības līmeni apdrošināšanas tirgū. Nav iespējams uzskatīt, ka apdrošināšanas sabiedrības darbiniekiem, kuri šīs sabiedrības iekšienē nodarbojas ar tiešu apdrošināšanas pakalpojumu tirdzniecību, katrā ziņā ir pienācīgas zināšanas un spējas, kas nepieciešamas, lai individuāli veiktu apdrošināšanas starpniecību, un ka tādējādi viņi spēj nodrošināt šādu starpniecību. Nevarētu tikt arī uzskatīts, ka šādi darbinieki spēj bez šādām zināšanām un spējām sniegt saviem klientiem Direktīvas 2002/92 12. pantā paredzēto informāciju, noslēdzot, grozot vai atjaunojot apdrošināšanas līgumu.

31 Visbeidzot, pretēji tam, ko tiesas sēdē norādīja Grieķijas valdība, šādai interpretācijai nav pretrunā šīs direktīvas 4. panta 1. punkta ceturtās daļas saturs. Pat ja šajā normā, protams, ir paredzēts, ka dalībvalstīm nav jāpiemēro profesionālās prasības visām fiziskajām personām, kas strādā uzņēmējsabiedrībā un veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības darbību, nemainīgs paliek tas, ka šī norma regulē tādu sabiedrību situāciju, kuras pašas veic apdrošināšanas starpniecību, nevis tādu – kuras pārdod apdrošināšanas pakalpojumus tieši.

32 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2002/92 2. panta 3. punkta otrās daļas un 4. panta 1. punkta noteikumi, aplūkojot tos kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, kuram nav šajā pēdējā minētajā normā izvirzīto kvalifikāciju, kā papilddarbību, bet ne kā profesionālo pamatdarbību veic apdrošināšanas starpniecības darbības, ja šis darbinieks nerīkojas padotības attiecībās ar šo sabiedrību, bet pēdējā minētā tomēr uzrauga viņa darbības.

## Par tiesāšanās izdevumiem

33 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

**Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvas 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību 2. panta 3. punkta otrās daļas un 4. panta 1. punkta noteikumi, aplūkojot tos kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, kuram nav šajā pēdējā minētajā normā izvirzīto kvalifikāciju, kā papilddarbību, bet ne kā profesionālo pamatdarbību veic apdrošināšanas starpniecības darbības, ja šis darbinieks nerīkojas padotības attiecībās ar šo sabiedrību, bet pēdējā minētā tomēr uzrauga viņa darbības.**

[Paraksti]